

DUHNIŠKU

Mesačník Evanjelické cirkvi metodistickéj

...počítame s vami!

Apríl 2014

Slovo kazateľa

Kríž - znak spásy

Prečítali sme

Kniha tajomstva a múdrosti I.

Pre mládež

Čo nového na hudobnom Slovensku?

Cestujeme

Nórsko

Téma
Odpustenie

Kríž — znak spásy

Slovo kazateľa

Kríž sa stal najvýraznejším a naj-univerzálnejším symbolom kresťanstva. Má významnú úlohu v kresťanskej viere a spiritualite. Výrazným spôsobom utváral kresťanskú etiku. Ak hovoria kresťania o utrpení, jeho zmysle alebo zbytočnosti, myšlienky ich dovedú ku Kristovmu krížu. Potreba „niesť svoj kríž“ vedie ku spomienke na Pána Ježiša, ktorý povedal svojim učeníkom: „**Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.**“ (Mt 16,24)

V dejinách cirkvi nachádzame rôzne prístupy k tomu, ako krížu – znaku spásy porozumieť a aplikovať ho na vlastný život. Oddávna dával podnet napr. k myšlienke na monastickú, kláštorňú zbožnosť. Kristus sa stal ideálom mnícha, ktorý vidí absolútnu nezlučiteľnosť medzi týmto svetom a Kristom, lebo kríž je pre svet pochabosťou a pohoršením. Ľuďom s „kláštorňou zbožnosťou“ to hovorí: Preč zo sveta! Utiahnúť sa za bezpečné múry, obmedziť kontakty so svetom, ktorý má princípy protirečiacie krížu, ako je „žiadostivosť tela, žiadostivosť očí a vystatovanie sa blahobytom“ (1Jn 2,16).

Kríž – znak spásy však **nemusí** každého kresťana **doviesť až k rozchodu s reálnym svetom**. Podľa Spasiteľových slov, On ani jeho učeníci nie sú zo sveta, avšak v modlitbe k Bohu Otcovi za svojich učeníkov vraví: „Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich

ochránil pred zlým.“ (Jn 17,15) **Spása v kríži je ochranou od moci zla a jeho devastačným dôsledkom.**

Od čias reformácie je možné sledovať ešte iné chápanie dosahu kríža – znaku spásy. Rozumie sa mu ako zmyslu utrpenia a niekedy aj perzekúcie. Máme s nimi skúsenosť každý osobitným spôsobom a v iných podmienkach. Starší kresťania si pamätajú utrpenie a šikanovalie, keď za vlády komunistickej strany by radi a zodpovedne vykonávali určité povolania, najmä zamestnania vo verejnej správe alebo v školstve a podobne. Ale aj dnes pre-

žívajú kresťania utrpenie a perzekúciu, i keď každý v inej podobe a intenzite. Zvonka to môže byť odmietanie alebo i násilie preto, že niekto patrí k inej kresťanskej cirkvi, rôzne vyhrážky, nádavky, manipulácia. Zvnútra výčitky pre nezvládnutie situácií, nedokázanie sa ako kresťana, veľa vecí zavretých v trezore srdca, o ktorých nemožno s nikým z ľudí ani hovoriť...

Tu kresťanská skúsenosť utrpenia na zemi stojí v kontraste s triumfom a požehnaním neba.

V reakcii na toto myslenie viery sa dnes vytvorili **dve extrémne teologické riešenia**: Na jednej strane je to viera, že iba učenie o ukrižovanom Kristovi vedie k primeranému kresťanstvu, ktorému sa dá dnes dôverovať. Podľa tohto biblického myslenia je kríž v Božom srdci, a iba tento kríž dáva zmysel každému utrpeniu. Na druhej strane, ako určitý extrém, je evanjelium prosperity, ktoré sa snaží

eliminovať, úplne vylúčiť utrpenie z autentickkej kresťanskej skúsenosti a dáva ho do súvislosti s pretrvávajúcim hriechom a neposlušnosťou v živote človeka.

Obidve zmienené krajnosti **majú nedostatky**. Prvá pozícia zlyháva, keď chceme naozaj plne chápať a prijímať Kristovo víťazstvo, veľkonočnú nedeľu, lebo glorifikuje utrpenie ako také. Ale aj druhá krajná pozícia má svoju slabinu. Vedie k porušeniu evanjelia, pretože popiera fundamentálny aspekt kresťanovho života (utrpenie) a pripisuje diablu to, čo patrí Bohu. Veľkonočná zvesť nám hovorí: **Váš Boh je Pán a Víťaz nad utrpením aj nad šťastím**. Je Pánom nad smrťou i životom. Vo viere dáva zmysel i smer všetkému, čím skúsenosťne prechádzame. Preto si rád a často pripomínam začiatok jednej slohy básne zo 6. storočia: „O Crux ave, spes unica“ – Ó sláva krížu, našej jedinej nádeji! (Venantius Fortunatus, biskup z Poitiers).

Pavel Procházka

Láska
Zeleného štvrtka,
viera
Veľkého piatku,
nádej
Bielej soboty
a víťazstvo
Veľkonočnej nedele
nech Vás posilní a naplní pokojom a dôverou,
praje
redakčná rada

„DOKONANÉ“

Rozprával si sa niekedy s maliarom o jeho obraze? Určite by na úvod povedal: „Ešte to nie je úplne hotové.“ Taký umelec ihneď vidí to, čo sa dá zdokonaľiť či upraviť. Rád by to urobil, i keby bol obraz predaný alebo zavesený na stene. Kritickým okom blúdi po plátne a zisťuje, ako by sa to dalo urobiť ešte lepšie. Boh pri opätovnom pohľade na to, čo bolo skrze kríž dovŕšené, nevidí žiadnu chybu alebo nedokončenú prácu. Spomeň si na to, keď Ježiš visel na kríži. Zdvihol hlavu k zatiahnutej oblohe a povedal: „Je dokonané.“ Nebolo to iba o bolesti, ktorú musel znášať. Bol v tom oveľa hlbší zmysel. Pán Ježiš vedel, že jeho smrť otvorí dvere pre ľudí. Aby mohli mať vzťah s Bohom – ak to budú chcieť. Nie je to úžasné? Dnes sú pred tebou dvere otvorené. Ak prekročíš prah, začne sa úžasné dobrodružstvo. Budeš spoznávať svojho Stvoriteľa a Jeho plán pre svoj život. Biblia hovorí: „... hľa, nechal som pred tebou otvorené dvere, ktoré nik nemôže zavrieť...“ (Zj 3, 8). Počas veľkonočného vikendu sa nenechaj strhnúť množstvom jedál. Nájdi si čas a poďakuj Bohu za Ježiša. Lebo Ten otvoril pre teba dvere do nového života, ktorý bude trvať naveky.

Bob Gass

(uverejnené s povolením z prílohy časopisu Nahlas)

Kniha tajomstva

Kniha tajomstva a múdrosti - I. patrí k mimobiblickým židovským spisom, tzv. pseudo-epigrafiom. Tento prvý zväzok z troch, je rozdelený na päť častí.

Prvá časť hovorí o preklade Starého zákona do gréčtiny, nazvanom Septuaginta. Na preklad týchto spisov kráľ Ptolemaios pozval židovských zákonníkov, ktorí boli vyprosení od veľkňaza Eleazára. Bolo to asi v polovici druhého storočia pred Kristom. Vybrani boli udatní muži z každého pokolenia Izraela a to po šesť mužov, tj. 72 učených v zákone. Najskôr kráľ pri hodovaní sedem dní skúšal týchto mužov a zistil, že sú naplnení múdrosťou zhora. Potom pristúpili k samotnému prekladu. Preklad robil každý sám a na konci dôkladne prešľudovali zhodu medzi všetkými prekladmi a tak vytvorili jednotný spis.

Veľmi poučné je to, že učení ľudia v zákone sa zjednotili. Nič nebolo preložené a odsúhlasené jednotlivcom, ako sa dnes často stáva, že jeden človek založí cirkev so svojim učením a pritom je to heréza. Písmo nás vyzýva k dôkladnému štúdiu a pozorovaniu prorociev, aby sme všetci dospeli k jednote viery.

Druhá časť knihy hovorí o Henochovi, o ktorom je známe, že ho nebolo, lebo ho vzal Boh. Gn 5,24: „Henoch žil 365 rokov

a bol otcom Matuzalema.“ Henoch sa stretol s Bohom tak, že bol v nebi a videl tam nesmierne veci, o ktorých potom, keď sa vrátil, rozprával svojim synom a tí zase svojim a tak z pokolenia na pokolenie. Biblia nehovorí o tom, čo zažíval Henoch, keď chodil s Bohom, ale musel to byť muž plný známosti a bázne Božej. Počas života sa stal znalcom Božích tajomstiev. Generácie po ňom hovorili a žili z toho, čo ich Henoch naučil. Aj pokolenie synov Jakobových stálo na týchto Božích tajomstvách a na múdrosti muža, ktorého meno bolo Henoch. Napísal dve knihy, z ktorých prvá má 108 kapitol a druhá 23 kapitol. Henoch opisuje, čo všetko mu Boh zjavil a vyzýva svojich synov, ďalšie pokolenia, aby žili pobožný a svätý život. Čitateľ sa pri čítaní týchto dvoch kníh dozvie o tom, aké veci mu Boh ukázal v nebesiach. Henoch tiež prorokuje o skorých i neskorších veciach, ktoré nastanú na zemi.

Táto časť knihy veľmi dobre dopĺňa niektoré veci, ktoré sa diali v tamtom svete. Čo sa stať malo a stalo sa a čo sa ešte len má stať. Toto dosť rozšírilo môj obzor o starozákonnom živote ľudí v tých dobách. Aj veľmi povzbudilo k očakávaniu budúcich vecí, ako je napr. príchod Pána Ježiša pre svoju cirkev.

Tretia časť knihy hovorí o závetoch dvadsiatich patriarchov. 200 až 100 rokov pred Kristom sa záveti spisovali a hovorili o živote človeka a o jeho požehnaní ďalšiemu pokoleniu. Čitateľ sa dozvie omnoho viac o synoch Jakobových a hlavne o tom, ako všetci na konci života spomínali na príbeh svojho brata Jozefa a na bolesť, ktorá s niektorými išla celý život. Každá záveť má v knihe svoj názov, ako napr. o poznaní, o závisť, o jednoduchosti, o hneve a zlosti, o zdržanlivosti a iné. Tieto kapitoly knihy sú aj veľmi dobrým námetom pre kázne.

a múdrosti I.

V štvrtej časti knihy sú proroctvá, ktoré ma veľmi nezaujali. Čitateľ sa dozvie veľa výstrah pred hriechom a odpadlivosťou od pravej viery a výzvy na návrat k Bohu. Človek má vzdávať chválu Bohu a utekať od modlárstva.

Posledná časť knihy je 18 žalmov kráľa Šalamúna. Sú to modlitby a zároveň očakávania lepšej budúcnosti a príchodu Mesiáša.

Táto kniha je pre mňa inšpiratívna, aj keď všetkému nerozumiem. Je veľa vecí, ktoré sú pre bežného čitateľa Biblie zahalené tajomstvom a na mnoho otázok nemá odpoveď. Ani tieto spisy nedávajú takú odpoveď, že by to bolo alfou i omegou. Som presvedčený, že poznaním Písma sa nám ľahšie pochopí aj táto kniha a v mnohom nám môže poslúžiť k povzbudeniu, napomenutiu či porozumeniu vtedajšieho biblického sveta.

(red. krátené)

Vojtech Sirkovský

John Wesley: Ako čítať Písmo

Ak túžiš čítať Písmo takým spôsobom, aby to poslúžilo svojmu cieľu, porozmýšľaj, či nie sú vhodné tieto odporúčania:

1. Vyhradiť si k tomu trochu času, ak môžeš každé ráno a večer?
2. Nie je dobré v čase voľna čítať jednu kapitolu zo Starého a jednu z Nového zákona? Ak je to veľa, tak aspoň jednu kapitolu alebo jej časť?
3. Nie je treba čítať sústredene, aby sme poznali celú Božiu vôľu a rozhodli sa ju naplniť? Aby si poznal jeho vôľu, mal by si: Neprestajne hľadať analógie viery, spojitosti a súlad medzi tými veľkými, základnými učeniami: prvotný hriech, ospravedlnenie vierou, znovuzrodenie, vnútorná a vonkajšia svätosť.
4. Modliť sa treba stále s vážnosťou a čestne skôr ako zväžiš, čo Boh má pre teba pripravené. Hľadáme pri tom na to, aby sme „Písmu rozumeli skrze toho istého Ducha, skrze ktorého nám bolo dané“. Naše čítanie by malo byť ukončené modlitbou, aby to, čo čítame, bolo vpísané do našich srdiec.
5. Môžeme tiež počas čítania urobiť občasné pauzy a skúmať samých seba tým, čo čítame, či už veci nášho srdca alebo života. To nám ukáže na veci k chvále, kde sme si uvedomili, že nám Boh dal silu konať v súlade s jeho vôľou, ale aj veci pokorujúce k modlitbe, kde sme si uvedomili naše zlyhania.

A svetlo, ktoré dostaneš, treba naplno a hneď využiť. Netreba nič odkladať. K čomukoľvek sa rozhodneš, vykonaj hneď, ako budeš môcť. Tak zistíš, že toto slovo je naozaj Božou mocou k prítomnej i večnej spásu.

John Wesley. Preface to Explanatory Notes upon the Old Testament. Edinburg, 25. apríla 1765. (prel. Pavel

Téma čísla

ODPUSTENIE

Slovo „odpustiť“ je odvodené od slovesa pustiť, ukazuje na predstavu pút alebo zviazania, z ktorých je poškodenou osobou uvoľnená osoba, ktorá škodila. Grécky *afemi* a latinsky *remittere* znamená pustiť, zbaviť sa niečoho. Odpustenie podľa určitej definície psychológie znamená „vzdať sa túžby alebo potreby pomstiť sa a oslobodiť sa od bolesti, spôsobenej vinníkom.“

„Ježiš by mohol hovoriť o najväčšej krivde vo vesmíre!“

Pamätám si, ako profesor na psychológii hovoril, že medzi najväčšie bolesti duše patrí, keď je niekto falošne obvinený. Ježiš by mohol hovoriť o najväčšej krivde vo vesmíre! My sme zhršli a Boh jeho potrestal namiesto nás (Izaiáš 53). Je to v poriadku? Z ľudského hľadiska je to nenormálne. Boh to však veľmi ocenil. Dal mu z lásky meno nad každé meno a vyvýšil ho nad všetko. Ježiš Kristus sa stal týmto činom Záchrancom ľudí od hriechov a večnej záhuby. Haleluja! Biblia nás učí, že odpustenie je dôležitá súčasť nášho života v Božom kráľovstve. Nevyhneme sa jej nikde na svete. Niekto prežil veľké krivdy a zranenia, iný menšie, ale možno viackrát. Všetci sme však dostali milosť odpustenia hriechov, ak sme uverili v Pána Ježiša Krista. Ak by som mal iba dvoma slovami charakterizovať Božieho Syna, boli by to slová: „milosť a milosrdenstvo.“ Milosrdenstvo znamená, že nedostaneme to, čo si zaslúžime (napr. trest za naše hriechy). A milosť je zase to, že dostaneme viac, než čo si zaslúžime (Božie požehnanie, večný život).

Pán Ježiš „odpustenie“ zaradil do Modlitby Pánovej a tým nám ukázal, čo je z Božieho pohľadu prioritou. Určite sa už o odpustení kázalo, čítali sme o ňom v knihách a tiež prakticky skúšali, aké to je odpustiť, keď nám niekto ublížil. Myslím, že sme niekedy pomáhali riešiť konflikty, takže máme aj skúsenosti. A predsa je to oblasť, v ktorej nikdy nemôžeme povedať, že už všetko vieme. Keď Pán Ježiš povedal učeníkom o nekonečnej potrebe odpúšťať, zistili, že majú nečinnú a slabú vieru. (Lk17,5-6) Na odpustenie sú rôzne názory: odborné (psychologické či teologické) alebo praktické.

Ako odpúšťame my? Niekedy chceme od ľudí nemožné, chceme totiž aby boli „ako Boh“. Napríklad povieme, že odpustil iba ten, kto zabudol. Alebo máme zákonnícky prístup, keď nezohľadňujeme situáciu a chceme, aby ľudia doslovne urobili, čo je napísané v Biblii. Niekedy riešime problémy nerozumne. Tak ako jeden mladý brat. Na veľkom Silvestrovskom zhromaždení povedal, že mi odpúšťa, zatiaľ čo ja som nemal ani len tušenie, na čo myslí. Efekt bol ten, že on síce splnil Božiu požiadavku, ale mňa verejne ponížil, lebo ľudia sa hneď pýtali, čo zlé som mu urobil.

„Zistil som, že najpokornejšia bytosť zo všetkých je sám Boh!“

Na otázku: Čo je koreňom hriechu, nie je ťažká odpoveď. Je ním pýcha. Ale čo je najväčšou prekážkou pôsobenia moci Božieho kráľovstva? Neodpustenie! (Mk 11,22-26)

Čítal som svedectvo v Slove a život, kde jeden mladý brat písal o moci Božej ohľadom odpustenia, ktorú zakúsil na konferencii mládeže. Povedal: „Zistil som, že najpokornejšia

„K odpusteniu patrí láska a obeť. Je to vec pokory.“

bytosť zo všetkých je sám Boh“. Zaujímavé. Vo svetle Písma Boh nežiada od nás niečo, ak to sám najprv nerobí. Apoštol Pavol píše, že máme odpúšťať iným tak, ako aj Boh v Kristu odpustil nám (Ef 4,32). Ako nám Boh odpustil? Niekoľko rečníckych obrazov to opisuje: „Ako je ďaleko východ od západu, tak vzdialil od nás naše prestúpenia“ (Ž 103,12). Kráľ Ezechiáš opísal Boha, ktorý zahadzuje hriechy za svoj chrbát (Iz 38,17). Prorok Micheáš videl Boha, ktorý hodil hriechy do hlbín mora (Mich 7,19). Jeremiáš pripomína, že keď Boh hriechy odpustí, viac na ne nespomenie (Jer 31,34). Ako nám Boh odpustil? Tak, že naše hriechy položil na Božieho Baránka Ježiša Krista. Jeho potres-

tal namiesto nás. K odpusteniu patrí teda láska a obeť. Odpustiť niekomu je vecou pokory.

Prekvapil ma článok v novinách, kde na otázku: „Chcete, aby rok 2014 bol lepší ako ten minulý?“ psychológ radil ľuďom, ako zmeniť život k lepšiemu a hovoril aj o ochote odpúšťať. Znovu som si uvedomil závažnosť tejto témy.

Je potrebné si priznať, že každý z nás je zraňovaný. Ale tiež to, že každý z nás zraňuje, niekto viac, niekto menej, vedome alebo nevedome. Preto každý z nás potrebuje odpúšťať a aj prosiť o odpustenie. Odpustenie je proces, ktorý niekedy potrebuje čas. Nezľahčujme ho. Pre mňa je zaujímavý a príkladný prístup Dobrého Pastiera, ktorý nejednal s ľuďmi zákonnícky formou „Je napísané!“, ale zohľadňoval situáciu a stav človeka.

Na záver citát od L.B.Smedesa, reformovaneého teológa:

„Odpustenie nie je popretie alebo zabudnutie. Odpustenie nie je ospravedlnenie. Odpustenie nie je zľahčovanie. Odpustenie je prepustením väzňa na slobodu a objavom, že tým väzňom sme boli my sami.“

Luboš Tagaj

Odpustenie znamená
vzdať sa nádeje, že to
v minulosti mohlo
byť inak.

Určite každý z nás pozná kapely „wors-hipového“ ladenia ako Tretí deň, BCC worship, Timothy, eSPé, ale slovenská kresťanská hudobná scéna nie je len o „Wors-hipe“. Existuje celkom pekná rada už dlhšie pôsobiacich kapiel na našom malom Slovensku aj iného zamerania. Medzi ne sa radí napr. Christallinus, N.D.E., AjTak, S2G band, Jenos Brothers, alebo napr. sólo interpreti ako Simona Martausová. V mojom príspevku sa budem venovať kresťanskej interpretke Miriam Kaiser. Nie je síce taká známa, ale jej pôsobenie určite stojí viac za povšimnutie.

Jedná sa o speváčku, huslistku, skladateľku, ktorá v minulosti pôsobila v orchestri Slovenského národného divadla. Fanúšikovia jej produkciu opisujú ako hravú hudbu plnú obrazov s hlbokými textami a zaujímavou farbou a jemnosťou v hlase. Od malička ju k hudbe viedli rodičia. Povzbudzovali ju, aj jej súrodencov, aby vystupovali pred publikom. Vyštudovala konzervatórium a začala sa aktívne hudobne angažovať. Jej hudbu si mohli vypočuť na rádiách ako Rádio7, rádio Lumen, Slovensko a Regina. Bola predskokanom klaviristu Mariána Vargu. Organizátori festivalu Campfest boli natoľko inšpirovaní jej piesňou „Premenená“, že myšlienka piesne sa stala nosnou v roku 2011.

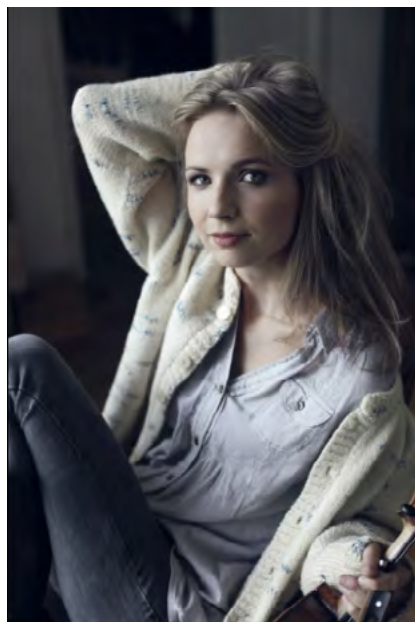
Inšpiráciu čerpá od umelcov ako Abishai Cohen, Esperanza Spalding, Katie Melua, alebo známej speváčky Brooke Fraser, autorky piesne Hallelujah v podaní Hillsongu Austrália. Miriam tvorí hudbu, ktorá má dušu, nie je to len bežný

mainstream, ale to, čo vychádza z nej. Jej hudba vychádza z jej vzťahu s Bohom. „On mi dáva schopnosť tvoriť“.

V súčasnosti spolupracuje s aranžérom Milanom Adamcom na novom CD. Z neho bude pochádzať i skladba, na tvorbe ktorej sa podieľal Andrej Hruška, ktorý je spoluautorom známeho slovenského hitu Celeste Buckingham „Run“.

Odporúčam vám navštíviť jej stránku www.miriamkaiser.sk a prinajmenšom si rozšírite vaše obzory a predstavy o slovenskej kresťanskej produkcii.

Pablo

Plakal so mnou...

Porozpade manželstva mi bolo všelijako. Okrem toho som mala hnev, ktorý netrval len jeden deň alebo týždeň, u mňa trval roky. Nie je jednoduché sa nehnevať, ja s tým mám problémy, dá sa povedať, žiaľ do dnešného dňa. Je to už oveľa lepšie, stále sa to zlepšuje, ide to postupne odo mňa preč, ale nedá sa to naraz. Boh mi ukazoval a ukazuje veľa vecí ohľadne hnevu, veľa som už pochopila a zmenila, ale niekedy ma to prepadne a ja neviem nič len sa zase hnevať a rozmýšľať. Raz mi Boh dal slovo: „Nemyslite na minulé veci, tvorím nové, nevidíš to?“ V inom preklade bolo napísané: „Nedbaj na to, nedbaj na minulosť, nezáleží na tom, ja tvorím niečo nové a tvorím to už teraz.“ A ja som sa veľmi nad tým slovom rozčuľovala, že: Nedbaj na to ??? „Bože, ako to môžeš povedať, keď som s manželom stratila

Boh mi ukázal, že všetko má svoj zmysel

vyššie 10 rokov a nielen to, stratila som všetko a Ty mi hovoríš: Nedbaj na to???“ A potom mi Boh ukázal, že všetko má svoj zmysel, aj stratené roky. Možno to má väčší zmysel, než si vieme predstaviť. Urobí nás to silnými a On nám dá niečo oveľa lepšie, niečo, čo nahradí všetky slzy, niečo, čo by sme inak nikdy nedosiahli. Tam, kde je veľa bolesti, tam je ešte viac milosti a potešenia.

Je super, keď Boh uzdraví a zoberie tú ľarchu a pokračuje uzdravovanie. Mne ukazoval Boh lásku, akou ma miluje, cez také banálne, ale pritom krásne veci. Napr: na internete raz vysielali priamy prenos z jednej ZOO, narodila sa tam malá opička. Sledovala som, ako sa k tej malej správa jej mama, či ju ešte stále ľúbi, či ju neodmietla... Tam, kde je veľa bolesti, je ešte viac milosti

Boh mi ukázal, ako veľmi ma ľúbi a že On ma nikdy neodmietne. Potrebovala som len vedieť, že niekto ma miluje takú, aká som. My sme oveľa viac ako len opičky. Uzdravenie je proces, je potrebné uzdraviť rany na duši, ktoré nikto nevidí, ale uzdraviť aj myseľ, a to nejakú dobu trvá. Som rada, že pomaly na minulosť zabúdam. Niekedy sa mi o týchto veciach lepšie píše ako rozpráva. Nie je jednoduché o tom hovoriť, ale je dôležité mať niekoho, komu môžeš rozprávať bez toho, aby ti radil. Jednoducho iba rozprávať, dať to zo seba von, nebyť na to sama. Keď sa máme spolu tešiť, ale máme aj spolu plakať a keď to takto robíme, je to super! Raz, keď som tak doma sama plakala, prežila som, ako keby Ježiš prišiel ku mne, objal ma, držal ma a plakal so mnou. Ako pri Lazarovom hrobe. On vie s nami súcitiť, on vie naozaj všetko, čo sme zažili, všetko, čo nás bolí. Ak sa práve teraz cítiš osamelá, pamätaj, že Boh má pre Teba niečo nové, lepšie, niečo, čo stojí za to!

Mika V.

Nórsko

Metodistické hnutie prišlo do Nórska približne v roku 1850. Priniesol ho námorník Ole Peter Petersen z mesta Fredrikstad, ktorý sa stretol s metodistami na svojej ceste do Ameriky. Zo začiatku to metodisti v Nórsku nemali ľahké, museli znášať rôzne protivenstvá, a to nielen zo strany štátnej cirkvi, ale aj zo strany učiteľov, ktorí vystrihali rodičov, aby chránili svoje deti pred týmto hnutím.

Dnes je Metodistická cirkev v Nórsku súčasťou The United Methodist Church a má približne 12 000 členov a asi 50 zborov. Metodistické zbory sa nachádzajú v 18 z 19 krajov Nórska. Najvyšším orgánom cirkvi je Výročná konferencia, ktorá sa koná raz do roka.

Spoločným biskupom pre severské a baltické krajiny je Christian Alsted, ktorý pochádza z Dánska. Biskupský úrad sa nachádza v Kodani. Ústredná konferencia zahŕňa Metodistickú cirkev v Dánsku, Nórsku, Švédsku, Fínsku, Estónsku, Lotyšsku a v Litve a koná sa raz za štyri roky.

Metodistická cirkev v Nórsku funguje na dobrovoľnosti, daroch členov a priateľov cirkvi. Snaží sa o dobré vzťahy s inými denomináciami. Podpisala tiež formálne zmluvy o obojstrannom uznaní so štátnou nórskou cirkvou a s Nórským baptistickým spoločenstvom.

Stredobodom učenia Metodistickej cirkvi je „Božia milosť“ a myšlienka, že Boh je všadeprítomný, ktorý zahŕňa ľudí svojou láskou a starostlivosťou. Boh, ktorý nás predchádza

svojou milosťou skôr, ako my myslíme na neho, myslí on na nás a stará sa o nás. Kamkoľvek sa obrátíme alebo kráčame, je Boh s nami. Nie preto, aby nás sledoval a kontroloval, ale aby nás ochraňoval a poskytoval nám svoju prítomnosť.

Metodistická cirkev v Nórsku je aktívna a často je označovaná ako cirkev, ktorá buduje mosty:

- Mosty medzi rôznymi cirkvami
- Mosty medzi ľuďmi v rozličných životných situáciách
- Mosty medzi rozličnými ľuďmi a národmi
- Mosty medzi Bohom a ľuďmi

Metodistická cirkev sa angažuje vo viacerých oblastiach, a to najmä v zdravotníctve a v školstve. Metodistická cirkev založila viaceré inštitúcie, ktoré sú dnes organizované ako samostatné nadácie s vlastnými správnymi orgánmi a vlastným účtovníctvom. Avšak stále sú nejakým spôsobom naviazané na Metodistickú cirkev, ktorá stála pri ich vzniku. Z mnohých uvedieme napr. nemocnicu, materské školy, domov dôchodcov, teologickú vysokú školu, vysokú zdravotnícku školu a tzv. vysokú ľudovú školu.

Zo zahraničných aktivít cirkvi môžeme spomenúť napr. misijnú činnosť v Afrike, v Ázii, ale aj vo východnej Európe.

Každý zo zborov cirkvi má tiež rôzne vlastné aktivity v rámci svojho zboru, svojho mesta alebo podporuje niektorú misijnú činnosť

v zahraničí. Zbor, ktorý sme navštívili v meste Hønefoss, približne 50 km od hlavného mesta Oslo, sa podieľa na projekte «Deti ulice» na Ukrajine, a je aktívny aj v rámci svojho mesta.

Pred dvoma rokmi bol v Hønefosse pri požiari zničený kostol Štátnej nórskej cirkvi. Metodistická cirkev bola jednou z prvých, ktorá ponúkla svoje priestory pre potreby tých, ktorí prišli o svoj kostol. Postoj cirkvi a domácich členov zboru, tiché rozhovory po skon-

čení bohoslužieb spolu s podávanou kávou a domácimi koláčikmi potvrdzujú slová, ktoré sú na čelnej stene v zborovom dome «Gud er kjærlighet» čo v preklade znamená: Boh je láska.

Pastor Ivar Granum a člen zboru Tore Ramsrud, vďaka Vám za poskytnuté fotografie zo zboru v Hønefoss.

Dana Bjerkelind

Zdroj informácií: <http://www.metodistkirken.no>, <http://www.metodistkirken.no/honefoss>

Redakčná rada ďakuje Danke Bjerkelind (Kurucovej) za krásny článok.

Prekvapený zlodej

Keď sa John Wesley raz v noci vrátil domov z bohoslužby, dvere boli otvorené. Zlodej našiel v jeho dome len málo peňazí a nejakú kresťanskú literatúru. Keď chcel rýchlo utiecť, Wesley za ním zakričal: Stoj! Ešte niečo ti dám!“ Prekvapený zlodej sa zastavil. „Priateľ môj,“ prihovril sa mu Wesley, „možno ťa mrzí takýto spôsob života. Ak to tak naozaj je, poviem ti niečo, čo si ľahko zapamätáš: Krv Ježiša Krista ťa očisťuje od každého hriechu!“ Zlodej utiekol a John Wesley sa modlil, aby jeho slová priniesli úžitok.

Uplýnulo niekoľko rokov, Wesley práve podával návštevníkom bohoslužby ruky, keď za ním prišiel akýsi neznámy človek. Veľmi sa prekvapil, keď sa dozvedel, že tento muž, teraz veriaci a úspešný obchodník, je človek, ktorý ho pred rokmi okradol! „Som vaším veľkým dlžníkom,“ povedal muž. „Ach, nie, priateľ môj,“ zvolal Wesley, „nie mojím, ale Ježišovým, ktorého krv nás očisťuje od každého hriechu!“

Väčšina ľudí potrebuje viac lásky, ako si zaslúži.

Volám sa VLADIMÍR KRÁL. Mám 56 rokov, som ženatý s manželkou Monikou už 29 rokov. Spolu máme 3 deti, syna Vlada a dcéry Veroniku a Rebeku. Momentálne sa podieľam na práci zboru ECM Bratislava mesto.

Zamestnanie / Aký je tvoj pracovný nástroj?
Pracujem na oddelení výstavby v káblovej TV. Môj pracovný nástroj je väčšinou počítač.

Voľný čas / Keď máš trochu voľno, čo robíš?
Keď mám voľno, snažím sa ísť na rybačku, ale toho voľna je dosť málo.

Ako tráviš čas s rodinou?
S rodinou. Hm, deti máme už s manželkou Monikou dospelé, takže majú vlastné záujmy a tie sú často iné než moje. Všetci v rodine sú dosť akční, stále chcú niekam ísť, niekam cestovať. Ja som skôr konzervatívnejší, ale nebránim sa, keď pripravia niečo pekné.

Príslušenstvo / Bez čoho nevychádzaš z domu?
Nevychádzam bez mobilu.

Trapasnik / Tvoj najväčší trapas?
A vieš, že si neviem spomenúť? Nič hrozné mi neutkvelo v pamäti.

Dovolenka / Najkrajšia spomienka z dovolenky?
Dovolenky sme väčšinou trávili niekde pri vode a na rybách. Ale teraz posledná dovolenka bola v Chorvátsku, kde sme boli spolu celá rodina. A nebolo to iba vylihovanie pri mori, ale aj veľa výletov. Kľudne by som si to zopakoval.

Škola / Aký predmet si mal v škole najradšej?
To už bolo dávno, čo som chodil do školy. Nemal som obľúbený predmet, možno len prírodopis.

Verš / Tvoj najobľúbenejší verš z Biblie?
Mám rád každý verš v Biblii, pretože sú všetky od Boha, ktorý je náš Otec, Ocko – Abba, a všetko, čo nám dáva je dobré. Ak ale mám byť konkrétnejší, tak by som spomenul verš, kde sa hovorí, že „Božie slovo vždy vykoná to, na čo bolo poslané a nikdy sa nevráti späť prázdne“. Na to môžem povedať len áno a amen.

Postava / Máš najobľúbenejšiu postavu v Biblii?
Najobľúbenejšia postava je samozrejme Pán Ježiš, pretože nám ukázal, ako máme žiť a čo v ňom máme. Len sa musíme stále učiť, ako to použiť v praxi.

Kniha / Akú knihu čítaš? Najobľúbenejšia?
Čítam Bibliu a mohol a mal by som ju čítať aj viac. Okrem nej čítam teraz Ježišove ruky od Philipa Mhabira a Nadprirodzená moc premenenej mysle od Billa Johsona. Sú to veľmi povzbudivé svedectvá ľudí, ktorí prežívali

a prežívajú s Bohom úžasné veci, ktoré môžeme prežívať aj my. Závisí len od nás, či sme ochotní zaplatiť cenu trávením času na modlitbách a v Božom slove.

Film / Ktorý film ťa dostal, nadmieru zaujal?
Do kina veľmi nechodím, ak tak si rád pozriem nejakú komédiu alebo sci-fi – napr. Avatar. Filmov s kresťanskou tematikou je dosť málo, ale keď je možnosť, rád si ich pozriem. Naposledy som videl film Otec svetiel – dokument o tom, ako koná Boh otec v životoch ľudí v súčasnosti a ako si ich používa, keď ho poslúchajú, a je to nádherné. Odporúčam každému.

Vytáčaadlo / Čo ťa vie nahnevať?
Nemám rád nedochvilnosť a nechávanie vecí na poslednú chvíľu.

Jedlo / Ktoré jedlo máš najradšej?
Rád jem ryby, ale musia byť čerstvé a dobre pripravené. Ale mám rád aj iné jedlá, napr. z hydiny, diviny, zeleninu – nepreberám.

Zmena / Akou formou si sa obrátil? Čo viedlo k tvojmu obráteniu ku Kristovi?
Pokiaľ si pamätám, tak vždy som tak nejak vnútorne veril, že Boh existuje. Aj keď som nevyrastal v kresťanskej rodine, absolvoval som ako dieťa Prvé sväté prijímanie a birmovku, tým však v ôsmich rokoch môj kontakt s kresťanstvom skončil. Napriek tomu som sa modlieval a hovoril k Bohu, aj keď to bolo väčšinou len vtedy, keď som niečo potreboval. Mimo toho som si žil svoj vlastný, zatratený život. Keď som nastúpil do svojej prvej práce, po návrate z vojenčiny som sa dostal do prevádzky, kde pracoval na kontrole jeden pán – katolík a s ním som mával dosť často rozhovory o kresťanskom živote. Neskôr nastúpil do práce jeden mladý muž, ktorý mal v kancelárii pod sklom pracovného stola svoje svadobné oznámenie, na ktorom bolo napísané, že sobáš sa konal v Cirkvi bratskej. Pýtal som sa ho, čo to je za

cirkev, ale nechcel sa o tom baviť. Dosť som ho chápal, bolo obdobie socializmu, asi nechcel mať problémy. Neskôr tento muž išiel pracovať do inej fabriky, lenže mal smolu, o mesiac som prišiel do tej fabriky pracovať aj ja a dokonca bol nútený byť so mnou v kontakte kvôli práci takmer každý deň. Vždy, keď sa objavil, tak som ho okrem pracovných vecí bombardoval aj otázkami o Bohu. Neviem, ako sa cítil, ale nakoniec ho to asi nejako naštartovalo a začal sa o tom rozprávať aj s inými ľuďmi. Vyvrcholilo to tým, že nás pozval k nemu domov a odtiaľ do Cirkvi bratskej, kde som sa po čase obrátil a prijal Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa. Tento príbeh je omnoho dlhší a zaujímavejší, niekedy humorný, ale aj smutný, na celý tu nie je priestor. Končí však happyendom a vďaka patrí Bohu, že ma zachránil.

Prianie / Keby si na svete jednu vec mohol zmeniť, ktorá by to bola?
Chcel by som, aby všetci ľudia na svete uverili, prijali Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa a aby hneď prišlo vytrhnutie. Aspoň by už nikto nezahynul. Viem, že to znie ako fikcia, ale viem aj to, že Boh môže všetko. Žiaľ, nie vždy mu svojim správaním umožníme, aby sme zapadli do Jeho plánov. Pritom Boh chce, aby všetci ľudia boli spasení.

Odkaz / Čo by si odkázal čitateľom Ohniska?
Čitateľom Ohniska chcem odkázať, aby vždy verili, že v Biblii je pravda, že Boh je pravda a že aj dnes máme Boha, ktorý koná také isté veci a dokonca aj väčšie, aké v Biblii čítame. Máme mocného Boha, Pána pánov a Kráľa kráľov. Tak sa teda správajme ako Božie deti a využívajme všetko, čo Boh pre nás pripravil. Neobmedzujme konanie Boha v našich životoch svojou neverou alebo pochybnosťami. Verme mu tak, ako aj malé deti veria svojim rodičom. A hlavne Ho poslúchajme a nechajme sa ním viesť. Aby neprišlo k nedorozumeniu, ja som tiež čitateľ Ohniska, takže tento odkaz je aj pre mňa.

Ahojte deti!

Veľká noc sa približuje
a ľuďom všetkým ukazuje,
že treba vždy vďační byť
za to, čo Pán Ježiš učinil.

Keď Pán Ježiš zomrel,
jeho priatelia boli
smutní.
Dokresli smutnú tvár.

Kameň od hrobu bol odvale-
ný, keď išli
ženy natrieť Ježišove telo.
Dokresli prekvapenú tvár.

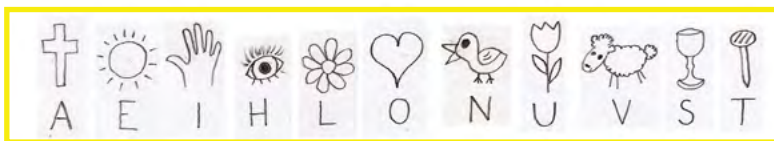

Anjel ženám povedal,
že Pán Ježiš nie je v hrobe.
Je znovu živý!
Dokresli šťastnú tvár.

V nedeľu ráno išli ženy
k Ježišovmu hrobu.
Jeho telo tam nenašli.
Anjel im povedal:
„Čo hľadáte živého
medzi mŕtvymi?“

Prirad' k obrázkom správne
písmená a dozvieš sa, čo ešte povedal.

Pán Ježiš zomrel
za naše hriechy. Poďakuj
mu teraz za jeho lásku. Teš sa, že
je živý a hoci ho nevidíš, je
stále s tebou.

Správnou odpoveď: „**Marec je mesiac knihy**“ poslala **Ad'ka Botlíková a Emmka Tagajová**.
Blahoželáme s malou odmenou:)

Tajnička z marcového čísla znela: **A uzdravil Ježiš mnohých chorých na rozličné neduhy**. Odpoveď prišla
len jedna, a tak sa výhercom rádiobudíka sa stáva pani **Mária Jahnová**. Srdečne blahoželáme!

Autor: RINGO	Tajnička									
	primát pralesa	2	koralový ostrov	Pomôcky: out, reka	žiak 5. triedy	osobné zámeno	Nová ek. politika	biblická postava	3	mimo- zemšťan
hmyz podobný včele		☐		dolu nižšie					☐	
znoj		☐		trojklonný nerast hrdina (kníž.)					☐	
Pomôcky: Anat, ratrak, Yves	nočný motýľ skrivila	☐				okrasný vták jedovatá rastlina			☐	vlastnil
mletím opracova- ná		☐				pokiaľ diviak (esper.)			☐	
citoslov- ce ná- hlenia		☐	výrobca kožušín St.a evid. vyd.tisk.				tu máš prir.úbytok na váhe		☐	
launch tracking system		☐		kopal (dets.) grécky ostrov					☐	
zvislá jaskyňa		☐			povaha (rus.) slaný (angl.)				☐	skupen- stvo vody
Pomôcky: Alas, Yara, aven, oka, apro, nřav	meno Montanda rohové kopy	☐				pokry lepom kapor (rus.)			☐	
snehový puh		☐					pás na kimone slied'		☐	
Olympij- ské hry		☐	st.špan. spisovateľ palma areková				year (skr.) bud'....		☐	
aha, pozri		☐		slovenský Rím kanan.boh. úrody					☐	
rieka na Kube		☐			roľa Odv.a likv. odpadu				☐	nižší ženský hlas
Pomôcky: inezit, áron	usušená tráva tam	☐				rieka (rus.) meno Ca- poneho			☐	
bola za- ľúbená (pren.)		☐					1		☐	O
banícka trhavina		☐					lopta mimo hry		☐	

Blahoželáme

Srdečne blahoželáme sestre **Ružene Čisárovej** k jej 75. narodeninám.

Milá sestra, posielame vám k sviatku tento verš z Písma svätého: „Hospodin je mojím dedičným údelom a mojím kalichom; ty mi zaručuješ môj podiel.“ Žalm 16,5

Dary na Ohnisko

január — marec 2014

Ďakujeme!

Matejková Anna
Ollerová Margita
Zachar Robert
Spolu 60,-
Jednotlivci zo zboru Sereď 70,-
Zbor BA - Petržalka 45,-

Zázrak vzkriesenia

piatok **19 h.**
25.4.2014

**Pozývame Vás
na zhromaždenie zborov ECM
počas Oblastnej konferencie.**

ECM BA-mesto
Panenská 10

Svedectvá, piesne a kázeň z Božieho Slova budú na tému: Zázrak vzkriesenia.

OHNISKO

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468 ,
eMail: ustredie@umc.sk
ISSN 1339-2956
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č.ú.: 6611690036/1111;
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníci:
Martina Výbošťáková